

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo II / 2013

MAREC - APRÍL

VEĽKONOČNÉ ZAMYSLENIE

Keby sme mohli počuť mlčanlivý výkrik, ktorý stúpa z celého ľudstva, počuli by sme strašný rev: „Nechcem zomrieť!“ Tak prečo máme vyzývať ľudí, aby sa zamýšľali nad smrťou, keď je tak veľmi prítomná v ich životoch? Je to jednoduché. Pretože sme si zaumienili zapudzovať myšlienky na smrť a predstierať, že neexistuje alebo že existuje len pre druhých. V jednom veľkom meste vyrástla po vojne nová prepychová štvrť. Stavitelia sa rozhodli, že tam nebude žiadny kostol, aby zvonenie umieračika a pohľad na pohreb nerušili pokoj jej obyvateľov.

Myšlienky na smrť sa však nedajú odsunúť či vypudieť takýmito úbohými prostriedkami. Môžeme ich len potlačiť - tak, ako to robí väčšina z nás. Avšak toto potláčanie nás stojí námahu, stálu pozornosť, neustále duševné úsilie. Je to, ako keby sme chceli silou-mocou udržať pokrievku na hrnci s variacou sa vodou, lebo sa chce nadvihnúť... Aj my vynakladáme veľkú časť svojej životnej sily na to, aby sme udržali myšlienky na smrť kdesi ďaleko. Niektorí ľudia predstierajú falošnú istotu, tvrdia, že vedia, že musia zomrieť, no nestarajú sa o to, oni myslia na život, nie na smrť... V skutočnosti je to len jeden z mnohých spôsobov, ako potlačiť strach zo smrti.

Preto je nevyhnutné hovoriť o smrti stále znova a znova, a hovoriť o nej práve na Veľkú noc - vtedy, keď bola premožená. Hovoriť o smrti nie preto, aby sme zväčšili strach, ale preto, aby sme boli od neho oslobodení. Tým, ktorý jediný to môže urobiť.

Ako premohol Ježiš smrť? Nie tým, že by sa jej vyhol, že by ju zahnal ako nepriateľa na útek. Premohol ju tým, že ju podstúpil, že v sebe vychutnal jej horkosť. Premohol ju zvnútra, nie zvonka.

Ježiš premohol smrť „svojou smrťou“. To je veľkonočné posolstvo. Smrť už nie je stena, o ktorú sa všetko rozbíja. Je to len prechod. Je to akýsi most, ktorým sa vstupuje do pravého života, kde už viac smrti niet.

Rainero Cantalamessa

*Wilhelm Busch, z nemčiny preložil
Miroslav Hvoždara*

V pôstnom období upierame svoj duchovný zrak na golgotský kríž. Tento kríž stal sa ústredným bodom v kresťanstve. Protivníci kresťanstva nám vytykajú: Je to neslýchané, že kresťania si postavili do centra svojej viery zomierajúceho a ukrižovaného. Hovoria, že takýto obraz hrôzy môže pôsobiť len deprimujúco.

Pohľad na ukrižovaného Spasiteľa nie je skľučujúci. Práve naopak! Nič nemôže naše srdce tak potešiť ako pohľad na kríž. Z kríža totiž nevychádza ošklivý smrteľný pach, ale veje z neho nádherný závan života. Na Ježišovom kríži neprišlo len k akejsi bežnej smrti. Ale práve cez túto Jeho smrť na kríži sa udial Boží spásonosný čin. Uvažujme chvíľu o klincoch, ktorými pribili telo Syna Božieho na kríž. Tromi veľkými klincami pribili na kríž Jeho telo. Museli to byť veľké a silné klince, ktoré Ho tam držali! Ukážeme si, že v skutočnosti vôbec neboli.

Prvý kliniec cez pravú ruku. Zdá sa, že to musel byť veľmi silný kliniec, ktorý držal pravú ruku Spasiteľa na kríži. Ježišova pravica mala predsa mimoriadnu silu. Keď ju vystrel nad rozbúrené more, hneď sa utíšilo. Keď ňou uchopil mŕtvu ruku Jairovej dcéry, dievčatko sa prebudilo k životu. Keď sa ňou dotkol očí slepcov, tieto sa otvorili. Keď ju položil na malomoc-

ných, boli uzdravení z hroznej choroby. A robil ňou ďalšie veľké zázraky. To je pravá ruka Pána Ježiša. Divotvorná a silná. Na Veľký piatok ju priklincovali na kríž. Zdalo sa, že je tejto silnej ruke koniec, že nad ňou triumfuje kliniec. Práve naopak! Táto pravá ruka, ktorá sa zdala vtedy celkom bezmocná, konala ten najväčší čin a najslávnejší zázrak. Snímala najväčšie bremeno: hriechy celého sveta. Zbúrala najsilnejší múr, múr medzi Bohom a hriešnikom. Vyplatila najväčšiu daň, ktorú nikto z nás nebol v stave zaplatiť.

Druhý kliniec cez ľavú ruku. Vieme, že ľavá ruka je bližšie k srdcu ako pravá. Ľavú ruku Pán Ježiš používal pri mimoriadnych činoch lásky. Keď k Nemu prinášali malé deti, ľavou rukou si ich privinul na hrud' a pravou ich požehnal. Keď umýval učeníkom nohy, ľavou rukou si ich nohy pridŕžal a pravou ich umýval. Svoju pravicu vystieral Ježiš keď konal zázraky, ľavicu používal pri činoch lásky. Ježišova ľavá ruka, ktorou robil skutky lásky, bola na Veľký piatok priklincovaná na kríž. Vtedy sa zdalo, že nad ňou mocne triumfuje kliniec a najväčšia láska na svete zomiera. Avšak, práve vo chvíli najväčšej bezmocnosti, konala táto ruka najväčšie dielo lásky. Pán Ježiš raz povedal: „Nikto nemôže viac milovať, ako keď život položí za svojich priateľov.“ A tu na kríži sa nám dokazuje ešte väčšia láska: Ježiš kladie

svoj život aj za svojich nepriateľov. Tu nie je koniec lásky, ale jej pravá plnosť začína. Tak triumfuje aj Ježišova ľavá ruka nad klincom.

Tretí kliniec cez nohy. Aké bezmocné sa zdali v tej chvíli Jeho nohy. Tie nohy, ktoré vykonali v službe hriešnikom tak mnoho ciest. Ďalekú cestu prekonal z Galilei až k bránam Jeruzalema, k hrobu Lazára, ktorého Ježiš vzkriesil. Predivnú cestu prekonal cez vlny mora, aby priniesli prestrašeným učeníkom úľavu. Nebezpečnou cestou šli, keď sa posledný raz blížili k Jeruzalemu, kde na Ježiša čakalo utrpenie. Teraz tieto nohy skrížili a pri-

bili silným klincom na kríž. Tieto priklincované nohy, o ktorých sa zdalo, že sa im skončili všetky cesty, na Golgote mocne triumfovali nad klincom. Ježiš sa v tejto hodine stal pre nás cestou. Ja som tá cesta – povedal o sebe. Apoštol vyznal, že my skrze Neho máme prístup k Bohu. On je tá cesta, o ktorej napísal prorok Izaiáš, že idúc po nej ani hlúpy nezablúdi.

Slávny je to kríž, kde sa stal najväčší zázrak – kríž, na ktorom Božia láska víťazí a na ktorom sa nám hriešnikom otvára cesta k Božiemu srdcu!

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

V novom roku sa v našom CZ opäť rozbehli cirkevno-zborové aktivity:

V stredu podvečer pravidelne prichádzajú členovia spevokolu s dirigentkou Mgr. Martou Bednárovou navštevovať zborový spev. S radosťou spievame na slávu nášho Pána. Pozývame však do nášho kolektívu aj ďalších bratov i sestry – ktorí majú radi hudbu a zborový spev – aby mohli túto radosť prežívať s nami.

Štvrtkové podvečery patria stretnutiam MoS. V dňoch 14. až 18. januára sa konal novoročný modlitebný týždeň na tému „Kráčať s Bohom“ ... pretože sa ponížil (Fil 2:5-11), pretože nás volá (1 Sam 3:8 - 10), pretože nás milu-

je (L 10:29 - 37), pretože oslobodzuje (2 Mojž 1:15 -22) a pretože dáva radosť (Neh 8:9-10). Tento týždeň bol požehnaný pre všetkých, ktorí naň do zborovej miestnosti večer čo večer prichádzali. Výklad Slova Božieho sme striedavo počúvali od obidvoch bratov farárov.

Po stretnutí MoS, vo štvrtky, nasledovalo vzdelávanie v duchovných veciach – biblická hodina. Až do pôstneho obdobia boli všetky venované pokračovaniu štúdia 1. listu Korintským (8. až 12. kapitola). Učili sme sa, že pokrm nás nepribližuje k Pánu Bohu, ale postoj k Nemu a k blížnym, že sloboda má viesť k budovaniu a láske a sledovali sme Pavlov zápas o Ko-

rintských, aby neprepadli modloslužbe. V 11. kapitole sme sa venovali bohoslužobným otázkam a poznávaniu duchovných darov. Skončili sme pred pôstnym obdobím 12. kapitolou: „A snažte sa ešte za vyššími darmi! A ja ukážem vám ešte lepšiu cestu!“ Po Veľkej noci začneme biblické štúdium krásnou hymnou lásky v 13. kapitole Pavlovho listu do Korintu.

Koncom januára a vo februári sme bilancovali duchovnú i hospodársku činnosť v celom CZ. Prvý výročný konvent sa konal v dcérocirkvi Spišská Sobota, pokračoval v dcérocirkvi Stráže a ako posledné boli konventy matkocirkvi a cirkevného zboru v Poprade. Pán Ježiš sa priznával k našej práci v CZ a veríme, že ju bude žehnať aj v roku 2013.

Nedeľa 3. februára. Z kazateľne nám zazneli slová 131. žalmu. Tento žalm je Dávidova pútnická pieseň, ktorú, spolu s ďalšími, Izraelci spievali na púti do Jeruzalemského chrámu, aby sa duchovne pripravili na túto veľkú udalosť. Odporúčanie z tohto žalmu, aby sme zanechali nepokoj a žili svoj život s Bohom na každom mieste, je aktuálne aj pre nás. Z Božieho slova si vždy môžeme odniesť do svojho života veľa poučného.

Nedeľa 10. februára. V kázni Slova Božieho brat farár vychádzal z Veľpiesne (8:6-8), ktorá je knihou ľúbostných piesní pri svadbách. Pán

Boh nás v nej ubezpečuje o svojej láske. Lebo nie my sme milovali Boha, ale On prv miloval nás, keď obetoval za nás svojho Syna. Miluje nás stále, aj keď kráčame svojim vlastným životom. Vážme si čas, aby sme dokázali opätovať lásku medzi nami, a tiež lásku k Bohu.

Popoludnie 10. februára. V túto nedeľu sa prvýkrát konalo stretnutie manželských dvojíc a aj tých, ktorí sa do manželstva chystajú vstúpiť. Brat farár Findra, ktorý stretnutie viedol, vybral motto „Vernosť nie je slabosť“ a k nemu bol zameraný aj celý program. Nemohlo chýbať slovo Božie, modlitby, vzájomné predstavenie sa a rozhovory. Prítomní si pozreli hodnotný film, zameraný na riešenie manželských problémov. Všetky problémy sa môžu vyriešiť, ak si obaja partneri uvedomia a spoznajú, že jeden bez druhého nevedia žiť, pretože sa majú skutočne radi.

Prvá pôstna nedeľa 17. februára. Brat farár M. Findra v kázni pripomenul koniec Národného týždňa manželstva a boj s pokušením. Obidve témy úzko súvisia a pre súčasnú dobu sú aktuálne. Mnohé manželstvá sa rozpadajú a Pán Ježiš vyzýva bojovať aj s pokušením riešiť krízu v manželstve rozvodom. Pripomenul štyri hlavné princípy manželstva: 1. manželstvo je Boží úmysel, 2. manželstvo je vzťah muža a ženy, 3. pre manželstvo má muž opustiť otca a matku, 4.

manželstvo je o tom, že muž a žena sa stanú jedným telom aj v duchovnej oblasti. Držať sa týchto princípov

je dôležité preto, aby manželstvo bolo požehnaním.

VERNOSŤ NIE JE SLABOSŤ

Alena Chlebovcová

V nedeľu 10. februára sa konalo zborové popoludnie, určené predovšetkým manželským párom a dvojiciam, ktoré tvoria páry, zatiaľ nie manželské. Popoludnie pripravil brat farár Michal Findra spolu s manželkou Alenou.

Pozvanie prijalo sedem manželských párov a jeden pár statočne zastupovala manželka Anna. Jeden z každej dvojice krátko predstavil manželov, aby sme sa navzájom viac poznali. Napríklad, ako dlho sme spolu a ako spolu trávime voľný čas a pod.

Manželia Lichvárovci poslúžili spevom dueta „Dar lásky“, ktoré spievajú pri sobášoch. Vďaka Pánu Bohu

za tento manželský pár, ktorý je pre mladšie páry krásny vzor spolužitia, ale aj služby v cirkevnom zbere.

Brat farár Findra sa nám prihovoril slovom Božím (1M 1:26-31): Boh urobil človeka na svoj obraz, aby panoval nad všetkým tvorstvom a Boh bol spokojný, lebo to bolo dobré čo urobil. Ďalej (1M 2:18) Hospodin Boh videl, že nie je dobré človeku byť osamote, a tak stvoril mužovi ženu, ktorá mu je roveň. Potom v 24. verši hovorí Hospodin Boh: „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a príľne k svojej žene a budú jedným telom“. A Boh videl všetko, čo urobil, že to bolo veľmi dobré. Brat farár hovoril o tom, že slovo Božie nám jasne vysvetľuje Boží zámer s nami ľuďmi, so svetom ako ho stvoril i so spolužitím muža a ženy. Stvoril nás, lebo nás miluje. Ako Otec, chce nám dať to najlepšie. Je prozreteľný a múdry, preto určil poriadok, ktorý je správny v Jeho očiach. Ak sa ním budeme riadiť a zachovávať ho, budeme žiť v Božom požehnaní.

Potom sme si spoločne pozreli film „Love Dare“ (Odvážna láska) o manželoch, ktorí sa odcudzili jeden druhému a ich manželstvo bolo pred rozvodom. Všetko sa zdalo byť stratené. Rady ich priateľov nepomáhali. Ich cesty sa stále rozchádzali. Manžel už nevládal niesť túto ťarchu sám

a zdôveril sa svojmu otcovi. Zo začiatku ťažko prijímal jeho rady, ale postupne začal dôverovať jeho zachraňujúcemu plánu. Bol ochotný poslúchať rady svojho otca a nechal sa nimi viesť. Ochotne, v pokore a trpezlivosti prechádzal skúškou, ktorá mala zachrániť ich vzťah. Vďaka otcovi uveril v Pána Ježiša a v ňom spoznal lásku, ktorá mu zmenila srdce. Táto láska cez neho ovplyvňovala a začala meniť aj manželku. Skúmala, odkiaľ táto zmena prišla a chcela viac rozumieť tomu, čo sa deje medzi nimi. V úprimnom rozhovore manžel popísal cestu, ktorou prechádzal. Ako počúval rady svojho otca, ako prijal Pána Ježiša, ako

pochopil, že ju veľmi miluje a túži ich manželstvo zachrániť. Manželka trochu váhavo kráčala sním pod drevený kríž, kde tiež prijala Pána Ježiša a nastúpila na tú cestu, ktorou prvý kráčal jej odvážny muž. Ich láska bola zachránená. Vďaka poslušnosti syna voči otcovi láska zvíťazila.

Na záver sme zaspievali z Evanjelickeho spevníka pieseň č. 556. Prítomní sa vyjadrili, že toto spoločné popoludnie bol pre nich požehnaný čas. Veríme, že tento začiatok novej práce v cirkevnom zbore – práce s rodinami – náš Pán požehná a že bude úspešne pokračovať.

ČÍTANIE NA KAŽDÝ DEŇ

Dobrá sejbá 27/02/2013

„I odpovedala žena: Nemám muža. Ježiš jej riekol: Správne si povedala, že nemáš muža; ... a ten, ktorého teraz máš, nie je ti mužom.“ J 4:17-18

Po skončení jedného biblického večera prichádza ku kazateľovi žena. Váhavo rozpráva, že už dlho túži po pokoji s Bohom, ale dodnes ho nenašla. Za ňou stojí nejaký muž. Je to azda jej manžel? Aj ten je zarazený.

Už po krátkom rozhovore sa ukáže, že svedomie týchto dvoch je zasiahnuté Božím slovom. Rozprávajú, že už roky spolu žijú, ale nie sú manželia. Táto téma bola pri prednáške okrajovo spomenutá. Nakoniec sa žena úplne otvorene opýta: „Pred Bohom je to hriech, keď spolu žijeme bez sobášne-

ho listu? A mohol by to azda byť dôvod na to, že nenachádzame vnútorný pokoj?“ Kazateľ jej to musel na základe Biblie potvrdiť. Poukázal jej na stretnutie Ježiša a ženy v Samárii (J 4). Žena vtedy, keď Pán odkryl jej hriech, získala odpustenie a pokoj.

Obidvaja návštevníci vyznali pred Bohom svoj hriech a rozhodli sa, že svoje spolužitie dajú do poriadku a oficiálne sa zoberú. Boh im po svadbe daroval pokoj, po ktorom túžili.

„... a učil Jeho ľud známosti spase-
nia, totiž, že náš Boh odpustí hriechy
zo svojho milosrdného srdca, s ktorým
zhliadol na nás ako vychádzajúce
slnko z výsosti, aby svietil sedi-
acim v tme a tóni smrti a upravil nám
nohy na cestu pokoja.“ (L 1:77-79)

Anton Srholec

Každý z nás má od Boha svoje poslanie a všetci ho máme v pokore plniť. Každý máme nejaký dar, a ten máme znásobený odovzdať, aby sme prispeli k výstavbe sveta. Je to napĺňanie Kristovho zákona a jeho vôle. „Hľa posielam vás ako robotníkov na svoju žatvu.“ Začínam ľutovať toľko času a energie, ktorú som premárnil na výstavbu sveta bez Boha, a začína mi byť

ľúto každého chybného kroku a každého premárneného času.

V staršom veku nie je správne doháňať, čo sme zameškali, hľadať strategické. Človek sa nesmie vracieť, naopak, treba život zasvätiť čomusi vyššiemu, pravde, láske ku všetkým, spravodlivosti, vyššej kvalite seba, treba už sumarizovať život a pripravovať sa na rávanie.

DVE VÝROČIA KRISTÍNY ROYOVEJ

Podľa Cestou svetla 1/2013 spracovala Zuzana Hybenová

V decembri uplynulo 76 rokov ako do svojej nebeskej domoviny odišla 76-ročná Kristína Royová. Narodila sa na evanjelickej fare v Starej Turej, kde bol jej otec farárom. Kristína Royová napísala 77 duchovne hodnotných literárnych prác, ktoré sú preložené do 36 jazykov, i do čínštiny. Známu sa stala jej prvotinou „Bez Boha na svete“. So svojou sestrou Máriou bola tiež autorkou prvého slovenského spevníka „Piesne sionské“. Aj v našom spevníku máme zaradené niektoré piesne, ako: Smieť žiť pre Krista; Na Krista svoje hriechy som zložil už cele; Ó, veď ma sám, ja nemám síl; Ži krásne v časnom živote; Kto dá mi sily k púti a ďalšie. Sú to obľúbené a často spievané piesne. Jej činnosť bola rôznorodá. Založila v Starej Turej prvú nedeľnú školu

(besiedku) i prvú slovenskú diakoniu. Vybudovala a viedla útulňu pre siroty, chorých a bezprizorných, nemocnicu, neskôr aj sirotinec a napokon starobinec Domov bielych hláv. Bola čelnou predstaviteľkou prebudeneckého hnutia, ktoré bolo formálne zastrešené abstinentnými spolkami Modrého križa s ústredím na Starej Turej. Royovej žiak Jozef Roháček sa stal prvým prekladateľom Biblie z pôvodných jazykov do slovenčiny. Vďaka nemu si aj samotná Kristína Royová na sklonku života mohla čítať milované Sväté písmo vo svojej rodnej reči. Bibliu prečítala 50-krát a celý svoj život sa snažila riadiť podľa nej.

Záverom možno povedať: Kristína Royová hľadala svetlo, našla svetlo, šírila svetlo a napokon odišla do svetla. Po nej ostala požehnaná pamiatka.

Zdroj: misijné materiály BTM

Evanjelium prináša slová umierajúceho Ježiša: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mk 15:34, Mt 27:46) Toto zvolanie vyjadruje Ježišovu opustenosť na kríži. A práve ona sa stala kameňom úrazu kresťanskej interpretácie tajomstva Veľkého piatka a stredobodom rôznych teórií Božieho utrpenia, snažiacich sa v hlbokom poznaní Ukrižovaného nájsť základný zmysel utrpenia sveta.

Tieto slová sú však spevom dôvery v Boha, sú vyznaním bezmedznej Ježišovej dôvery v svojho Otca! Evanjelista Lukáš vyjadruje vzťah dôvery medzi Otcom a Synom ešte inými slovami: „Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ (Lk 23:46) Pokúsme sa teda priblížiť k tajomstvu Kristovej opustenosti na kríži odhalením jeho zmyslu na základe Ježišovej skúsenosti. Len tak bude rešpektovaná jedinečnosť tejto historickej udalosti, vyjadrená slovami viery.

Ježiš sa pýta: „Prečo?“ Táto otázka je naplnená nepokojom, a ten je vyhrotený utrpením, z ktorého kypí trýzeň, prameniaca z nemožnosti pochopiť zmysel tejto opustenosti. Toto zvolanie vyviera zo skúsenosti skutočnej opustenosti, z neprítomnosti a mlčania toho, ktorého by si Ježiš najviac prial mať blízko seba a po ktorého prítomnosti najviac túži práve v hodine kríža. Na túto bolestnú opustenosť však Ježiš odpovedá darovaním samé-

ho seba: je opustený, ale nie zúfalý! Ježiš sa obracia k Otcovi s láskyplným oslovením: „Otče!“ Skúsenosť opustenosti od Otca sa stáva vydaním samého seba do jeho náruče. Tým, že odovzdal svojho ducha Otcovi, spojil sa poslušnosťou voči Bohu so všetkými, ktorí sú bez Boha, ktorí prežívajú vyhnanstvo z vlasti lásky.

A čo Otec? Zostal nedotknutý utrpením Syna? Nie, On „neušetril svojho vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých“ (R 8:32); „tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna“ (J 3:16). Kríž sa stal udalosťou Božej lásky, ktorá nie je podrobená utrpeniu, ale sama si utrpenie zvolila. Klasické ponímanie gréckej filozofie považuje za jediné možné utrpenie pasívne utrpenie, ktoré treba len znášať, chápe ho ako nedokonalosť. Podľa toho je potom základná Božia vlastnosť nemožnosť trpieť. Avšak kresťanský Boh nám zjavuje aktívne utrpenie, slobodne zvolené, dokonalé v dokonalosti lásky: „Nikto nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov“ (J 15:13). Boh Ježiša Krista nestojí mimo utrpenia sveta ako nejaký pozorovateľ. Tento Boh utrpenie prijíma a vykupuje tým, že ho prežíva a vydáva naň samého seba, z čoho vzniká pre svet nová nádej a nový život.

Od tohto Veľkého piatka vieme, že v každom ľudskom utrpení je prítomný Boh, ktorý trpí s človekom. „Kráľovstvo“ lásky sa tak rozšírilo aj do

„vyhnanstva“ hriechu, bolesti a smrti, aby si ho privlastnilo. Boh si privlastnil smrť, aby sa svetu dostalo života. On nie je tajomný protivník, proti ktorému sa môže ľudská bolesť vzpiearať a rúhať. Je Boh, ktorý naplnil bolesť sveta zmyslom, pretože ju prijal a vykúpil - a týmto zmyslom je láska ...

Ježišova smrť je v skutočnosti smrťou smrti, pretože na dreve prekliatia visí Syn Boží, ktorý sa vydal smrti, aby nám daroval život. Oslobodzujúce evanjelium kríža a vzkriesenia sa stáva možnosťou spásy ponúknutou všetkým bez výnimky.

PÔSTNA MODLITBA

Pred Tebou koríme sa, drahý Pane,
čujeme láskou Tvoje srdce biť.
S nevestou ženích chce sa zasnúbiť,
by nevyrval nás nikto z Tvojej dlane!

Pod olivou dlieme tu, v Getsemane,
kde padá kropaj potu krvavá.
Blízka je hriešnym nebies diaľava,
Ty priblížil si nám ju, drahý Pane...

Pod krížom kľačíme tu, na Golgote,
vo tmách poludnia svieti večný jas!
Hľadáme v slzách tento na obraz,
k brehom nás nesú vykúpenia lode...

Pod krížom Tvojim kľačíme tu, Pane,
brat môj i sestra moja, celý zbor...
Vták piesní letí hore nad obzor
a oheň vďaka tichým plamom planie!
Tvoje je požehnanie... Amen.

Zlatica Oravcová

Elena Bakurová

Život vo svetle alebo v tme? Pán Boh nám dal slobodu výberu, na ktorú stranu sa prikloníme.

Kto chodí v tme? Ten, kto neprijal Ježiša Krista za svojho Pána, na tomto svete je ustarostený, ustráchaný, ľahostajný, nespokojný – niečo mu chýba. Cíti sa sám ako na púšti. Neobracia sa so svojimi ťažkosťami na svojho Pána Ježiša Krista, ktorý je prostredníkom medzi Otcom a nami. Nemôže prežívať súčasný život v pokoji a radosť. Žije v hriechu, počúva na hlas diabla a tvrdí, že hriech nemá (veď nič som neukradol, nikoho nezabil, nerobím nič zlé a pod.) alebo nevie, že niečo mu predsa chýba. Nemá kontakt s Bohom prostredníctvom modlitieb, nevie robiť pokánie, prosiť o odpustenie hriechov.

Kto chodí vo svetle, toho pánom je Pán Ježiš Kristus – môžeme hovoriť o ňom, že je kresťan. Má radostnejší a spokojnejší život, berie do rúk Bibliu, ktorá mu dáva návod na lepší život. Môže sa vyznať zo svojich hriechov, má bázeň pred Hospodinom a môže mať s Ním kedykoľvek nerušený rozhovor. Jemu zverí všetky svoje starosti. Kto si zamiloval Ježiša, cíti Jeho prítomnosť, nebojí sa smrti, nežije v neistote. Taký život je nádherný a na kresťanovi vidieť, že je pokojný, veselý a svoju radosť a pokoj môže šíriť ďalej vo svojom okolí.

Nechcem všetko idealizovať. V živote nás postihne hocičo – nepríjemnosť, choroba, žiaľ, smútok. Sú to prejavy útokov toho zlého. Ale v písme je napísané: „Uvalte starosti na Hospodina a On vykoná.“ Ale pozor, len vtedy, keď tomu uveríme. Kto žije s Bohom, ten sa v prítomnosti človeka, ktorý nemá Božieho ducha, nemôže cítiť dobre, takže žije v strachu a strach je hriech. V Biblii je na viacerých miestach napísané: „Nebojte sa! Je som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ Lenže tieto slová vníma len veriaci – znovuzrodený človek.

Preto, keď sa považujeme za veriacich a znovuzrodených, našou úlohou je šíriť pokoj, radosť, lásku a všetky tie dobré vlastnosti, ktoré mal Pán Ježiš, keď bol tu na zemi. Buďme svedectvom pre všetkých, ktorí ešte chodia po púšti a v tme a nebuďme voči nim ľahostajní. Začnime od seba, svojich rodín, blízkych a známych ľudí okolo nás. Berme si príklad od našich vierozvestov, majstra Jána Husa, Luthe- ra, Kalvína a ďalších skutočných kresťanov, ktorí sa nebáli položiť život za vieru a za šírenie jej pravdy.

Redakcia Zborového listu

Tento názov má brožúra, ktorú vydal náš cirkevný zbor v roku 2009 hlavne pre potreby zborovej diakonie. Autorom je brat farár ThDr. Ján Grešo, docent Evanjelickej teologickej fakulty UK v Bratislave, ktorého si 18. februára 2013 Pán Boh nečakane odvolal z tejto časnosti. Brat farár svojim hodnotným výkladom Božieho slova potešoval a posilňoval starších a chorých na stretnutiach v Diakonickom geriatrickom centre Betánia v našom hlavnom meste. Tvorivá sila nádeje je výber z kázni, ktoré tam odzneli.

V úvodnom slove Mgr. Michal Zajden napísal: Brat farár ThDr. Ján Grešo je aj v súčasnosti pre mnohých z

nás najväčšia teologická a duchovná autorita. My, ktorí máme možnosť sedieť pod jeho kazateľnicou, sa vždy tešíme na „dobré slovo“, ktoré mu nebeský Otec pre nás dáva. Autoritu, ktorú brat farár požíva aj ako docent EBF UK, si skutočne zasluhuje - okrem iného aj vďaka mladíckemu elánu, s akým neúnavne odhaľuje vždy „nové a nové poklady“ ukryté v Písme svätom. Za ochotu deliť sa o tieto poklady s nami, jeho poslucháčmi a čitateľmi, mu patrí naša úprimná úcta a vďaka.“

Ďakujeme Pánu Bohu, že našu evanjelickú a. v. cirkev obdaroval takým nadaným kazateľom a pedagógom. Česť jeho pamiatke!

NIEČO SA VŽDY PODARÍ

Z nemčiny preložila Anna Chábová

„Zrána sej svoje semeno, večer nech ti ruka neodpočívá, lebo nevieš, ktorá vec sa vydarí, táto a či tamtá, alebo oboje bude dobré.“ Kazateľ 11:6

Keď v roku 1989 padol berlínsky múr, boli ešte mnohí ruskí vojaci v NDR. Niektorí kresťania sa rozhodli podarovať týmto vojakom, prv než odídu do Ruska, Novú zmluvu v ruštine. Preto začali navštevovať ruské kasárne. Niekde ich odohnali, dokonca sa vyhrážali pištoľou, ale aj tak mnohé Nové zmluvy podarovali. O 15 ro-

kov neskôr cestoval nemecký kresťan z Meerane na Sibír, aby sa stretol s veriacimi bratmi. Jeden z tých bratov mu porozprával, ako uveril v Spasiteľa Ježiša Krista. „Bol som v roku 1990 ako vojak v Nemecku a dostal som v Meerane Novú zmluvu. Pri čítaní z nej som spoznal svoju vinu pred Bohom a uveril v spásu Ježiša. Dnes smiem ako kazateľ kázať svojim spoluobčanom evanjelium.“ Nemecký kresťan potom po návrate domov vyhľadal tých, ktorí v roku 1989 rozdávali Nové zmluvy ruským vojakom a porozprával im príhodu, ktorú zažil na Sibíri.

Nie vždy sa dozvieme o ovocí zasia-
teho Božieho slova. Niekedy nám však
Boh dovolí uvidieť, že naše úsilie ne-
bolo márne, aby sme nestrácali odva-

hu a naďalej šírili evanjelium. Ak bu-
deme s Pánom, budeme žasnúť, koľ-
ko sa nám podarí aj pri našich slabých
schopnostiach.

BOŽÍ ŽIVOT V NÁS

*Zuzana Valeková, presbyterka
a koordinátorka MoS*

Keď vidíš zelenú trávu alebo zelené
rastliny, vieš, že majú život. Keď prij-
meš Boží dar večného života, zname-
ná to, že máš v sebe Boží život. Potom
môžeš rásť v láske a v tom, aby si sa
stále viac páčil Pánu Bohu.

Tieto štyri veci ti pomôžu rásť ako
kresťanovi:

1. Modli sa – hovor každý deň s Bo-
hom. 2. Čítaj si Bibliu a ži podľa nej. 3.
Povedz iným o Pánovi Ježišovi. 4. Keď
zhrešíš, popros Pána Boha o odpustenie.

Pán Boh sľubuje: „Nikdy ťa neopu-
stím.“

Modlitba: Presvätý Trojjediný Bože,

ďakujem za Tvoju nesmiernu lásku,
že si si ma v krste vyvolil za svoje die-
ťa, ktorému si zaslúbil večný život.
Svojím Svätým Duchom mi pomáhaj
rásť v láske k Bohu i blížnym. Ďaku-
jem za dar modlitby, lebo cez ňu mô-
žem mať s Tebou dôverný vzťah. Vďa-
ka aj za Bibliu, ten najlepší smerov-
ník na ceste do Nebeského kráľovstva,
i za evanjelium do nej vpísané. Vďa-
ka, môj Spasiteľ, že môžem aj iným
svedčiť o Božej láske, ktorú si nám Ty
predstavil svojim bezhriешným slú-
žiacim životom, ale najmä tým, že si
nám smrťou na kríži a slávnym zmŕt-
vychvstaním daroval život vo večnos-
ti. Ďakujem, že ma nikdy neopustíš a
že máš moc odpúšťať všetky, aj moje,
hriechy, Pán môj a Boh môj! Amen.

KAŽDÝ POTREBUJE LÁSKU

Anna Wielandová

Útla knižka z farskej knižnice ma
oslovila najprv pekným obalom a dob-
re čitateľnou tlačou. Keď som sa do
nej začítala, prebehlo my mysľou, že
je to snáď pre deti. Ale opak je pravda.
Príbeh Dievčatka, ktoré Otecko po-
siela všade tam, kde láska chýba alebo

sa vytratila, je taký krásny, plný hlb-
kej viery a nádherných myšlienok, že
som ju prečítala nielen raz, ale niekto-
ré časti viackrát.

Treba len dúfať, že mladá autorka
Slavomila Onderišinová, bude pokrač-
ovať v písaní, na radosť svojich čita-
teľov.

Z nemeckého originálu preložila
Ingeborg Paulínyová

John Wesley bol známy buditeľský kazateľ 18. storočia a zakladateľ metodistickej cirkvi. V neskorších, zreých rokoch bol kritický k svojim rojčivým predstavám a dištancoval sa od nich. „Nespoliehaj sa na vízie a sny, na nečakané vnuknutia alebo rozličné pohnutia mysle. Mysli na to, že nielen prostredníctvom takýchto vecí máš spoznávať Božiu vôľu, ale použitím jasných biblických pravidiel, s pomocou a pod stálym vedením Ducha Svätého.“

Napriek tomu sa stal známy tým, že často rozprával o svojich snoch. Wesleymu sa snívalo, že zomrel a prišiel pred pekelnú bránu. „Sú tu ľudia z anglikánskej cirkvi?“ chcel vedieť.

„Áno, veľmi veľa“, znela odpoveď. „A katolíkov?“ „Áno, celé množstvo“. S obavami sa spýtal: „Sú tu aj metodisti?“ „Áno, celá črieda“. Znepokojený sa ponáhlal k nebeskej bráne a spýtal sa: „Sú v nebi metodisti?“ „Nie, ani jeden“. „Ale predsa luteráni?“ „Nie, tiež nie“. „Aspoň reformovaní a baptisti?“ „Nie, nie sú tu“. Zhrozený zvolal: „Tak, akí ľudia sú v nebi?“ Tu počul odpoveď: „Tu sú len úbohí hriešnici, ktorí boli ospravedlnení krvou Ježiša Krista.“

Táto anekdota poukazuje na to, že nie je rozhodujúca naša príslušnosť k cirkvi, ale náš postoj k Ježišovi Kristovi. Ak sme sa postavili pod ochranu Jeho preliatej krvi a prijali Ho vo viere, ako nášho Pána a Spasiteľa, potom sme zachránení.

MOŽNOSTI INTERNETU PRE NÁS KREŠŤANOV

Michal Findra

Mladšia generácia si už dnes nevie predstaviť svoj život bez internetu. Keď prídu mladí na výlet, prvá otázka, je: a je tu wifi? Tým myslia, či je možnosť pripojenia mobilu alebo tabletu na internet. Starší ľudia nad týmto len pokrútiť hlavou a povedia: kam táto mládež speje? Napriek tomu sa však treba pristaviť a porozmýšľať, aké miesto v živote kresťana má aj taký fenomén ako je internet.

Ak sme začali mladými, musíme otvorene povedať, že internet môže niekedy viesť až k závislosti. Človek potom už nie je slobodný od tohto výdobytku techniky a „musí“ každodenne sledovať, čo sa deje na sociálnej sieti (komunikuje a zisťuje, čo je nové medzi priateľmi, ktorých má pridaných k svojmu osobnému kontu). „Musí“ sledovať, či mu neprišiel mejl (internetová pošta). Alebo „musí“ prečítať všetky najnovšie online správy na internetových novinových stránkach.

Ako pri iných závislostiach, aj tu platí to biblické: „Všetko je mi dovolené a nie všetko je mi prospešné. Všetko je mi dovolené, ale ja sa ničím nedám ovládnuť!“ (1 Kor 6:12) Nenechajme sa ovládať ani internetom!

Internet však nie je len hrozba závislosti, ale aj veľmi užitočný pomocník. Ak vezmeme do pozornosti našu cirkevno-zborovú úroveň, tak je veľmi dobré, že máme našu webovú stránku www.ecavpp.sk. Na nej si môžeme pozrieť najnovšie informácie – môžeme si prečítať články, zamyslenia alebo pozvania na podujatia. Tiež sa dajú pozrieť fotogalérie z akcií. Sú tam aj ďalšie užitočné informácie o našom cirkevnom zbore, ktoré môžeme odporučiť priateľom. Mládežníci majú na sociálne sieti facebook vytvo-

renú skupinu Popradská mládež, kde sú pozvania na stretnutia mládeže a rôzne komentáre k tomu, čo sa udiaľo alebo čo sa pripravuje. Na seniorátnej úrovni majú mládežníci svoju diskusnú skupinu tatry@sem.sk, kde si vymieňajú nielen svoje postrehy, ale publikujú aj správy a pozvania na rôzne aktivity.

Veľmi dobrý pomocník pre kresťana sú na internete aj online Biblie. Možno si vyhľadať pasáže z Písma svätého, porovnať preklady alebo pozrieť komentáre, či vysvetlivky.

Internet je silný fenomén dnešnej doby. Pre nás kresťanov to nemusí byť strašidlo či požierač času, ale dobrý a užitočný pomocník. Len ho používajme pod vedením Ducha Svätého.

MISIA NA NÍLE

Vybrala a z nemčiny preložila Anna Chábová

V Tanzánii žije dnes 42 miliónov ľudí. Hospodárske centrum sa nachádza pri Indickom oceáne. Hlavné produkty, ktoré Tanzánia vyváža, sú káva a bavlna. Keďže nezavlažovaná pôda dosahuje až 97 %, poľnohospodári - tvoriaci 77 % všetkých obyvateľov - ju môžu obhospodarovať len počas obdobia dažďov. Ľudia obrábajú pôdu väčšinou len motykou a dorábajú produkty ako kukurica a maniok (subtropický ker s jedlými hľuzami). Až 30 % obyvateľstva trpí podvýživou.

Misia na Níle kúpila dvojhektárový pozemok, na ktorom postavili dom s hospodárskym dvorom a na zvyšku pozemku pestujú rôzne plodiny. Na Misiu na Níle sa obracalo mnoho mladých ľudí poznačených ťažkou minulosťou - boli buď bezdomovci alebo kresťania, ktorých preto ich rodina vyhnala. Takto vznikla Buregia, kde vytvorili centrum na vzdelávanie, ale aj na správne agronomické obrábanie pôdy. Vzdelávací kurz trvá dva roky. Vedúci centra Buregia je nemecký agronóm Ulrich Katz, ktorý tu žije od roku 2006.

Aký je život v centre? Všetci pracujú a žijú ako rodina. Pochádzajú z rôznych kmeňov a cirkví, ale rešpektujú sa. Základ ich spolunažívania je viera v Boha. Ku každodennému životu patrí štúdium Biblie. Všetci sa denne aktívne zúčastňujú na zamysleniach pri Božom slove - spoločne spievajú nábožné piesne a modlia sa. Mladí ľudia platia v centre len symbolický poplatok a prinášajú si oblečenie a osobné veci. Ráno majú teóriu, potom samostúdium, spoločný obed a poobede pracujú v záhrade, kde sejú, plejú, polievajú. Po roku štúdia mladý človek získa základné vzdelanie. Tí, ktorí chcú mať lepšie vzdelanie pre samostatnú prácu, zostanú aj ďalší rok. Potom sa už zúčastňujú na plánovaní času a financií, aby mohli v budúcnosti sami viesť malý podnik alebo hospodárstvo. Absolventka štúdia Edith má svoje malé záhradníctvo a v nedeľu pracuje s deťmi v nedeľnej škole. Podobne Shedrak, ktorý si otvoril stolársku dielňu, alebo Ymaunga, ktorý bude kvalifikovaným učiteľom v Buregii. Títo mladí ľudia sú pre iných dobrý príklad ako pracovať a žiť s Ježišom Kristom.

V Tanzánii je veľa detí, takže mnohé z nich si myslia, že nikomu na nich nezáleží, ba ani pre rodičov veľa neznamenajú... Preto farár Tshibasa učí mladých ľudí v Buregii ako viesť vyučovanie detí. Čítajú im príbehy z Biblie a učia ich, že Boh sa o nich zaujíma a má ich rád. Rozprávajú im biblické príbehy tak, aby pochopili, že Ježiš Kristus miluje svoje ovečky a ak sa čo i len jedna stratí, hľadá ju. Spolu s deťmi hovoria: Pán Ježiš, chcem byť Tvoja ovečka a nikdy od Teba neodíšť!

KTO ŤA PROSÍ, TOMU DAJ (MT 5:42)

Z Dobrej seby 2011 vybrala Soňa Slahová

Hudson Taylor, misionár v Číne, ako mladý muž vykonával – okrem svojich lekárskejších štúdií – aj evanjelizačné návštevy v domoch. Rozprával

tento zážitok.

Chudobný muž ma poprosil, aby som prišiel k jeho umierajúcej žene, aby som sa s ňou pomodlil. Zaplatiť mi nebude môcť, pretože jeho rodina trpí hladom. Ihneď mi napadlo, že mám už len polkorunu. „Ach“, pomyslel som si, „keby som mal menší peniaz miesto tej polkoruny! Rád by som tým chudobným ľuďom daroval nejaký šiling!“

Dať všetky svoje peniaze, to mi vôbec neprišlo na myseľ. Vlastne tá vec sa mala takto – dokázal som Bohu dôverovať s nejakými peniazmi vo vrecku, ale nebol som pripravený na to, aby som Mu dôveroval s prázdny vreckom.

Môj sprievodca ma viedol do nejakého dvora; chatrné schody viedli do biednej izbičky. Na chudobnom lôžku som videl vychudnutú, vyčerpanú matku s maličkým dieťaťom. Ďalšie štyri, alebo päť, detí stálo okolo nej a boli veľmi vyhladované.

Začal som týmto ľuďom hovoriť, že nesmú byť malomyselní, že v nebi je dobrý, milujúci Otec. Ale niečo na mňa volalo: „Ty pokrytec! Hovoriš týmto neobráteným ľuďom o dobrom Otcovi v nebi a ty sám nie si pripravený Mu dôverovať, keď nebudeš mať svoju polkorunu!“ Bolo mi, ako keby som sa mal zadusiť! Ako rád by som svojmu svedomiu uľavil!

Za takýchto okolností som nemohol ďalej hovoriť. Pozoruhodné bolo, ako som si myslel, že sa môžem ľahko pomodliť. Bolo mi, ako keby som dľa-

lej nič iné nemal robiť, len pokľaknúť a modliť sa, potom budeme potešení oni aj ja.

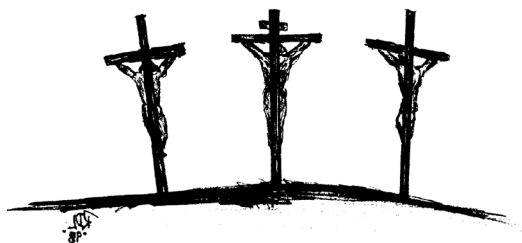
So svojou poslednou mincou vo vrecku, o ktorej si myslel, že ju nemôže dať, bol Hudson Tylor sotva schopný vysloviť krátku modlitbu za týchto chudobných ľudí. Ďalej rozprával. Úbohý otec sa ku mne obrátil a zvolal: „Vidíte, aké je to s nami hrozné! Ak nám môžete pomôcť, potom to, pre Boha, urobte!“ V tej chvíli mi prišli na myseľ slová: „Kto ťa prosí, tomu daj!“ A Slovo Pánovo je autorita. Vložil som ruku do vrecka, pomaly vytiahol peniaz a dal som ho mužovi. Povedal som mu, že tento peniaz je všetko, čo mám. Tomu, čo som sa mu predtým pokúsil vysvetliť, totiž že Boh je skutočne Otec, mohol teraz veriť – teraz bola odstránená prekážka, ktorá bránila požehnaniu. Nielenže bol zachránený život úbohej ženy, ale aj do môjho života vstúpila nová sila.

Keď som neskôr pokľakol v modlitbe pri svojom lôžku, pripomenul som Pánovi Jeho vlastné slová: „Hospodinovi požičiava, kto sa zmilúva nad chudobným.“ Prosil som Ho, aby odo mňa nemal požičané príliš dlho, lebo na druhý deň by som nemal obed. Potom som prežil šťastnú noc v Jeho posteli.

Budúce ráno som bol prekvapený, keď prišla gazdiná s listom. Nepoznal som toho, kto ho poslal. V obálke bol pár kožených rukavíc zabalených do bieleho papiera. Keď som ich prekvapený zobral do ruky, vypadla z

nich na zem desaťšilingová minca. „Vďaka Pánovi!“ zvolal som. „Štyristo percent za dvanásťhodinovú pôžičku – to je dobrý obchod!“ Nemôžem povedať, ako často som si neskôr spomínal na túto udalosť a ako

veľmi mi to v ťažkých situáciách pomohlo. Ak sme voči Bohu verní v malých veciach, potom získame skúsenosť a silu, aby sme obstáli vo vážnych skúškach.

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.

konfirmandi – utorok, 1. roč. o 15:00 h; štvrtok 2. roč. o 15:30 h

spevokol – každú stredu o 17:30 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH JANUÁR - FEBRUÁR 2013

Sviatosť Krstu svätého prijali: Viktória Balážová, Nela Štelbaská,
Matej Kuruc

Manželstvo uzavreli: Ján Korenko a Martina Štefaňáková

Požehnanie manželstva: Ivano Garguilo a Barbara Garguilo

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Mária Hulejová (83),
Libuša Trembáčová (76), Maroš Gancarčík (37)

SRDEČNE POZÝVAME NA NAPLÁNOVANÉ AKTIVITY:

Pôstny modlitebný týždeň 10. až 15. marec. Téma týždňa je: Kristus – Baránok Boží učí nás vytrvalosti a vernosti. Stretne sa každý deň od pondelka do piatka o 16:30 h v zborovej miestnosti.

Mládež s hosťom 15. marec o 17:30 h. Na stretnutí mládeže sa stretne s Czeslawom Bassarom, pracovníkom s deťmi a mládežou z Poľska.

Muzikál Quo vadis, 22. marec. V pôstnom období máme možnosť navštíviť Divadlo Jonáša Záborského v Prešove, muzikál Quo vadis o prvých kresťanoch. Vstupné je 8,00 Eur pre členov CZ. Prihlásiť sa treba vo farskom úrade a je platné po úhrade vstupného poplatku. Objednaný autobus bude odchádzať o 16:00 h a

predpokladaný návrat je 23:00 h.

Rodinné tvorivé stretnutie 21. apríl o 14:30 h. Rodičov s deťmi srdečne pozývame na tvorivé dielne. V zborovej miestnosti budú prichystané rôzne aktivity pre malých i veľkých.

Víkend konfirmandov a mládežníkov 18. až 20. apríl (štvrtok až sobota). Mládežníci pozývajú konfirmandov na spoločný víkend, kde bude nielen niečo z „konfiprípravy“, ale aj kúsok turistiky, niečo súťaží a hlavne spoločný čas strávený s vrstovníkmi. Cena pobytu je 10 Eur (v tom je zarátané stravovanie a cestovné). Prihlásiť sa môžete na konfirmačnej príprave alebo na stretnutí mládeže.

POD KRÍŽOM

Pod krížom každý miesto má,
Pán hriešnikov tam prijíma,
tam všetky slzy pokánia
sa v perly spásy premenia.

Na kríži trpí Boží Syn,
bodá ho ťarcha našich vín.
Aj skaly bôľom pukajú,
keď sväté telo bodajú.

Golgotu tiene zakryli,
na kríži trpí nevinný,

čo ľudská zloba dokáže,
nad tým aj nebo zaplače.
Pán pije z bôľu kalicha,
na kríži láska pribitá.
Smrť v ríši svojej hrob stelie,
svätú obeť v náruč berie.

Otroctva padli povrazy,
nad smrťou život víťazí,
k večnosti cesta voľná je,
v Kristovi nájdeš spasenie.

Alžbeta Ondusková

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

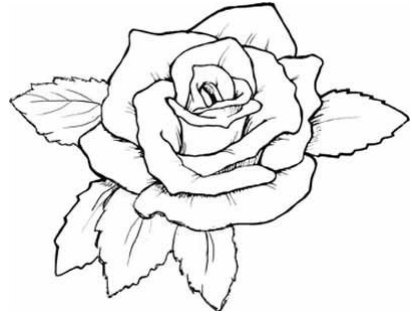
Marec

Handzušová Marta	1. 3.
Stančeková Mária	4. 3.
Čáky Rudolf	17. 3.
Paľa Ján, Ing.	17. 3.
Staroňová Žofia	18. 3.
Mihalíková Ľubica	21. 3.
Matúšková Eva	22. 3.
Chladoň Viktor	24. 3.

Apríl

Hyblerová Vlasta	5. 4.
Repelová Elena	5. 4.
Korenko Juraj	9. 4.
Válková Viera	9. 4.

Zacherová Margita	10. 4.
Čákyová Anna	12. 4.
Kovalíková Zlatica	25. 4.
Tužáková Ružena	29. 4.

Redakcia Zborového listu popradských evanjelikov žela svojim milým čitateľom požehnané a pokojné veľkonočné sviatky, prežité v radosťi zo vzkrieseného Spasiteľa Pána Ježiša Krista.

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbore nájdete aj online na www.ecavpp.sk

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

MAREC

3. Ne. 09:00 - Poprad, 3. pôstna, Oculi
 10:30 - Stráže, 3. pôstna, Oculi
7. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
10. Ne. 09:00 - Poprad, 4. pôstna, Laetare
 10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
14. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
17. Ne. 09:00 - Poprad, Smrtná nedeľa, pašiové služby Božie
21. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
24. Ne. 9:00 - Kvetná nedeľa, pašiové služby Božie
 10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
27. St. 10:00 - ZS Levočská ul., Sviatosť Večere Pánovej
 15:00 - DOS na Komenského ul. Sviatosť Večere Pánovej
28. Št. 15:00 - DOS Xenón, Sviatosť Večere Pánovej
 18:00 - Poprad, Zelený štvrtok, sviatosť Večere Pánovej
29. Pi. 09:00 - Poprad, Veľký piatok, pašiové služby Božie
 10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
31. Ne. 09:00 - Poprad, Veľkonočná nedeľa
 10:30 - Stráže, Veľkonočná nedeľa
 10:30 - Spišská Sobota, Veľkonočná nedeľa

APRÍL

1. Po. 09:00 - Poprad, Veľkonočný pondelok
 10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
4. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
7. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Veľkej noci
 10:30 - Stráže, 1. nedeľa po Veľkej noci
11. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
14. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Veľkej noci
18. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
21. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Veľkej noci
24. St. 15:00 - DOS Komenského ul., biblická hodina
25. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
 18:00 - Poprad, biblická hodina
28. Ne. 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Veľkej noci
 10:30 - Spišská Sobota, 4. nedeľa po Veľkej noci